

Nejvyšší správní soud k otázce mravnosti reklamy

Randl Partners, advokátní kancelář, s.r.o.

+420 222 755 311

office@randls.com

www.randls.com

Nejvyšší správní soud rozhodl o zamítnutí kasační stížnosti ve věci mravnosti reklamy.

Správní orgán (Magistrát hlavního města Prahy, odbor živnostenský a občanskosprávní) uložil rozhodnutím ze dne 9. 3. 2016 pokutu ve výši dvacet tisíc Kč společnosti Kalup Machines s.r.o., a to na základě § 8a (2) d) a § 8a (6) b) zákona č. 40/1995 Sb., o regulaci reklamy a o změně a doplnění zákona č. 468/1991 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání, ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákon o regulaci reklamy). Reklama zadaná stěžovatelkou byla podle správního orgánu v rozporu s § 2 (3) zákona o regulaci reklamy, tedy v rozporu s dobrými mravy – konkrétně měla obsahovat diskriminaci z důvodu pohlaví a snižovat lidskou důstojnost. V reklamě byla zobrazena nahá žena v nedůstojných pozicích, např. jako stojan lampy a v pozici na kolenou s přílbou na hlavě, s položenou skleněnou deskou na zádech jako stolek (viz obrázek níže). Ministerstvo průmyslu a obchodu rozhodnutí správního orgánu potvrdilo.

Stěžovatelka se poté bránila proti rozhodnutí žalobou u Městského soudu v Praze, který žalobu zamítl. Městský soud primárně řešil otázku, zda je v případě této reklamy dán rozpor s dobrými mravy. Na argument stěžovatelky, že má dle čl. 17 Listiny základních práv a svobod zaručené právo na svobodu projevu, Městský soud uvedl, že na svobodu projevu nelze nahlížet jako na svobodu absolutní, neboť ji lze za určitých podmínek omezit zákonem (v tomto případě ustanovením § 2 (3) zákona o regulaci reklamy). Soud řekl, že obsahuje-li reklama jakoukoliv diskriminaci z důvodu rasy, pohlaví nebo národnosti, je třeba ji automaticky považovat za rozpornou s dobrými mravy, aniž by bylo na místě posuzovat intenzitu této diskriminace. Za předpokladu, že posuzovaná reklama snižuje lidskou důstojnost, je třeba zjišťovat, zda jde o zásah takové intenzity, který odporuje dobrým mravům a v návaznosti na to soud uvedl, že správní orgán postupoval v tomto případě z procesního hlediska správně.

Stěžovatelka se poté rozhodla podat kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu z důvodů uvedených v § 103 (1) a) a d) s. ř. s. Namítla, že Městský soud v napadeném rozsudku dospěl k nesprávnému právnímu posouzení tvrzené diskriminace z důvodu pohlaví a intenzity snížení lidské důstojnosti, neboť právní

předpisy byly nesprávně aplikovány na nedostatečně zjištěný skutkový stav. Tvrdí, že účelem nebyla reklama, ale vyjádření se prostřednictvím umělecké fotografie. Dále argumentovala tím, že reklama byla určena pouze pro cílovou skupinu jejích zákazníků jakožto úzkého spektra lidí věnujících se motorkářskému koníčku. Také vytkla správnímu orgánu, že měl otázku dobrých mravů v tomto případě posoudit pouze na základě vlastního subjektivního uvážení.

Nejvyšší správní soud přistoupil k posouzení otázky nesprávného právního posouzení rozporu reklamy s dobrými mravy v důsledku diskriminace z důvodu pohlaví a snížení lidské důstojnosti. Za neopodstatněný považuje požadavek stěžovatelky, aby vymezení neurčitého právního pojmu dobrých mravů a podřazení předmětné reklamy pod tento pojem, bylo postaveno na společenském konsensu získaném na základě sociálního průzkumu široké veřejnosti. Podle něj se správní orgány ve svém rozhodnutí **důkladně zabývaly vymezením uvedeného neurčitého pojmu dobré mravy, jakož i problematikou snižování lidské důstojnosti a diskriminace z důvodu pohlaví a dostatečně tak odpověděly na otázku, proč je tato konkrétní reklama v rozporu s dobrými mravy.** Dále nenašel jediný náznak toho, že by správní orgány do svých rozhodnutí promítly své subjektivní představy o obsahu neurčitého pojmu dobrých mravů a posouzení dané reklamy v kontextu s ním. K otázce domnělé nesprávné aplikaci právních předpisů Nejvyšší správní soud uvádí, že vzhledem k obecnosti této námitky nelze nesprávnost dovodit. Dospěl tedy k závěru, že posuzovaná reklama je **v rozporu s dobrými mravy** ve smyslu § 2 (3) zákona o regulaci reklamy, čímž bylo porušeno ustanovení § 8a (2) d) tohoto zákona.

